

20 marca 1928 r.

F266 3/04

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 8298.

Kl. 82 a 1.

Karol Zipser
(Unisław, Polska).

Sposób suszenia gazami spalinowymi wytlóków buraczanych lub innych podobnych materiałów.

Zgłoszono 14 sierpnia 1926 r.

Udzielono 18 stycznia 1928 r.

Znane jest suszenie wytlóków buraczanych gazami dymowymi z kotłowni cukrowni. Zależnie jednak od dokładności spalania w kotłowni, to znaczy od czystości gazów dymowych, suszone niemi wytloki są jasne lub ciemne. Aby wytloki posiadały kolor jaśniejszy, zwiększa się czystość wspomnianych gazów, przeznaczonych do suszenia wytlóków, przez domieszanie pewnej ilości gazów silnie odwęglonych, pochodzących z pieca, w którym ma miejsce całkowite spalanie.

Przekonano się, że największa zmiana koloru następuje na początku okresu suszenia, gdy wytloki wilgotne przenosi się do suszarki i ogrzewa do temperatury potrzebnej do wyparowania zawartej w niej wo-

dy. W tym czasie bowiem sadza i inne zanieczyszczenia, zawarte w mniejszej lub większej ilości w gazach dymowych, osadzają się łatwiej na powierzchni wytlóków, zwłaszcza gdy powierzchnie te nie są jeszcze odpowiednio osuszone.

Można zatem, w myśl niniejszego wynalazku, osiągnąć znacznie lepsze wyniki przy suszeniu wytlóków, jeśli dopiero wtedy podda się je zetknięciu z gazami dymowymi z kotłowni, gdy gazy te nie mogą już wcale, lub tylko w nieznacznym stopniu, wpłynąć na zmianę koloru wytlóków. Sposób zatem wysuszania wytlóków według niniejszego wynalazku polega na tem, że w każdorazowej odpowiedniej suszarce najpierw podsusza się wytloki zupełnie czy-

stemi gazami, gorącym powietrzem lub parą wodną, a następnie dopiero ostatecznie wysusza gazami dymowymi z kotłowni.

Jeden ze sposobów wykonania niniejszego wynalazku podany jest jako przykład na załączonym rysunku, przedstawiającym schematyczny przekrój suszarki nieckowej.

Z obu końców bębna wpływają do jego wnętrza gazy gorące, a mianowicie: od strony *c*, którą do wnętrza suszarki dostaje się materiał mokry, wpływają do bębna rurą *m* w kierunku strzałki *b* gazy czyste, służące do podgrzewania wytlóków; od strony zaś *d*, z której wychodzi z suszarki materiał osuszony, wpływają do bębna rurą *m'* gazy dymowe w kierunku strzałki *a*. Wewnątrz bębna umieszczona jest ściana *e*, oddzielająca od siebie oba czynniki ogrzewające. Ściana ta daje się przesuwac o pewną odległość *f*, celem zmiany ilościowego stosunku obu poszczególnych czynników ogrzewających. Gazy te wychodzą z bębna oddzielnie przez liczne otwory, przewidziane w jego płaszczu *g*, zaopatrzonym w łopatki *i*, biegnące w kształcie linii śrubowej wzdłuż całej jego długości. Gazy te po przejściu przez materiał przeznaczony do suszenia dostają się do dmuchawy *h*, która wypompowuje je z suszarki. W pobliżu dna *l* osłony suszarki po obu końcach bębna znajdują się koła *k*, służące do jego obrotu. W przewodach *m* i *m'* znajdują się kla-

py obrotowe *n* i *n'*, służące do regulowania dopływu gazów. Gazy uchodzą z bębna na całej jego powierzchni nie tylko w kierunku oznaczonym strzałką *o*, lecz również w kierunku strzałki *p*.

W podobny sposób wynalazek niniejszy daje się zastosować do wszelkich typów suszarek obrotowych.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób suszenia gazami spalinowymi wytlóków buraczanych lub innych tym podobnych materiałów, znamieny tem, że materiały te najpierw podsusza się gazami czystymi, jak np. gorącym powietrzem lub parą wodną, a następnie dosusza gazami dymowymi.

2. Suszarka z obrotowym bębnem do przeprowadzenia sposobu według zastrz. 1, znamienna tem, że z jednej strony bębna wchodzi materiał mokry oraz czysty czynnik podsuszający, a z drugiej wprowadza się gazy dymowe i usuwa materiał wysuszony.

3. Suszarka według zastrz. 2, znamienna tem, że wewnątrz bębna umieszczona jest przesuwalna ściana rozdzielcza, którą regulować można ilościowy stosunek poszczególnych czynników csuszających.

Karol Zipser.
Zastępca: Inż. S. Pawlikowski,
rzecznik patentowy.

